

3. Виконання Державного бюджету України / 2015 – 2018 / Річний звіт / [Електронний ресурс] / Державна казначейська служба України. — Режим доступу : <http://treasury.gov.ua/main/uk/doccatalog/list?currDir=185635>.

4.. Долга Г. В. Оподаткування майна в Україні: фіскальна ефективність справляння та методика адміністрування : автореф. дис. канд. екон. наук / Г. В. Долга . – Київ, 2013 . – 19 с..

УДК 336.741.28:336.7

Миропольська М.В.,

студентка 31гр. ФФБС

Науковий керівник - Добриніна Л.В.,

викладач кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку

Одеський національний економічний університет

Розвиток грошового ринку у контексті впровадження електронних грошей

З огляду на еволюцію і модернізацію розрахункової сфери доцільно звернути увагу на використання для розрахунків системи електронних платежів як заміни, в перспективі, готівкового обігу і банківських операцій.

Гроші в сучасній економіці мають чисто функціональне визначення: грошима можна назвати будь-який інструмент, який виконує ключові функції грошей. Гроші повинні забезпечувати проведення платежів, служити для збереження вартості і функціонувати в якості одиниці розрахунків. Традиційні форми грошей, що включаються в грошової маси - це паперові гроші і банківські вклади. Термін «електронні гроші» є відносно новим і часто застосовується для позначення широкого спектру платіжних інструментів (цифрові гроші, цифрова готівка, електронна готівка, інтернет гроші, Кібер Гроші, ін.). Також можна сказати, що електронні гроші - це різновид так званих «фідучіарних» грошей. Фідучіарні гроші (від лат. «Fiat» - декрет, наказ) - це гроші, які не мають власної внутрішньої вартості, або вона непорівнянна з їх певним номіналом. В даний час

всі національні валюти є фідуціарні, включаючи долар США, євро та інші резервні валюти.[1]

Електронні гроші повинні мати такі характеристики:

1) Мати здатність до накопичення і підрахунку балансу, а значить - мати певну монетарну вартість (тобто вартість, виражену в певній валюті).

2) Прийматися економічними агентами (як фізичними, так і юридичними особами) для розрахунків;

3) Бути зобов'язанням емітента, надходить в обіг тільки після його обміну на традиційні гроші в обсязі не меншому, ніж емітована грошова вартість, а також бути об'єктом зворотного обміну на першу вимогу їх власника.

4) Зберігатися в електронному вигляді або на фізичному пристрої (такому, як смарт-карта, телефон або комп'ютер і т.д.) у володінні власника таких грошей, або віддалено на сервері.[1]

Як видно з характеристик електронних грошей, межа між електронними грошима і іншими електронними платіжними інструментами є досить нечіткою: одні й ті ж платіжні інструменти можуть (в першу чергу) забезпечувати зручний спосіб використання звичайних банківських рахунків і одночасно використовуватися в системах електронних грошей. Однак ключовою відмінністю електронних грошей від традиційних грошей є те, що вони можуть бути неперсоніфікованим платіжним інструментом (тобто не вимагають ідентифікації власника) і обертаються в певній міри поза банківською системою.

Сучасний етап еволюції грошей пов'язаний з розвитком віртуальної економіки як частини економічної системи, яка на сьогоднішній день переходить в електронну форму не тільки для зручності користувачів а й для зменшення тіньового сектора економіки. Проявом таких змін є покрокове перенесення трансакцій в електронний формат, поява безконтактних платежів, що потягнуло за собою створення модернізованих і принципово нових платіжних інструментів. Саме в сфері платіжно-розрахункових систем останнім часом відбувається найшвидше впровадження інновацій, але при цьому не всі вони є однозначними якщо їх розглядати з позиції регулювання законодавства.

Найбільш важливою характеристикою цифрових грошей є їх транснаціональність, цифрова готівку не має національних кордонів, тобто вона не контролюється жодним центральним банком будь-якої держави. Якби цифрова готівку поширювалася тільки в межах традиційної національної кордону і контролювалася центральним фінансовим органом, це не мало б економічних наслідків, оскільки в цьому випадку цифрова готівку була б не чим іншим, як зручним способом транзакції, таким як кредитна карта.[1]

Електронні гроші вже грають важливу роль в сучасних грошових системах і будуть ведучими в грошових системах майбутнього. І перш ніж аналізувати ефекти електронних грошей на світовому фінансовому ринку, ми повинні вирішити, чи є цифрова готівка довіреною особою реальної валюти або приватною новою валютою. Можливе рішення неврегульованості електронних грошей є те, що цифрові готівкові будуть випущені на тих же умовах, що і існуюча валюта і їх можна буде обміняти на підкріплену валюту в будь-який час, тим самим не порушуючи сучасний пристрій економіки.

Список використаних джерел:

1. Іконнікова М. В. Електронні гроші в аспекті економічної глобалізації. Ринок електронних грошей України: перспективи, проблеми та шляхи вирішення.//[http://zt.knteu.kiev.ua/files/2012/04\(63\)2012/4_12_23.pdf](http://zt.knteu.kiev.ua/files/2012/04(63)2012/4_12_23.pdf)
2. Кравчук В. Електронні гроші в Україні / В. Кравчук // Аналітичний звіт. - К.:Альфа-ПІК,2014.//http://www.ier.com.ua/files/publications/Books/2012/3_Electronic_Money/E-money_report_APPROVED_2012-10-02_RED2.pdf
3. http://www.ier.com.ua/files/publications/Books/2012/3_Electronic_Money/E-money_report_APPROVED_2012-10-02_RED2.pdf